27/10/2023

Μητροπολίτης Ζιμπάμπουε: Το μεγαλείο του Ελληνισμού του έπους του 1940 και η εποχή μας

/ Γνώμες

Η Ευαγγελική Περικοπή της 28ης Οκτωβρίου είναι από το ευαγγέλιο του Αποστόλου Λουκά κι αναφέρεται στην εορτή της Σκέπης της Παναγίας μας, και έχει φυσικά σχέση με την επέτειο του «ΟΧΙ» και γενικότερα με την επέτειο του 1940.

- Γράφει ο Μητροπολίτης Ζιμπάμπουε Σεραφείμ

Στο διάλογο του Ιησού Χριστού με τις αδελφές του Λαζάρου, τη Μάρθα και τη Μαρία, τονίζεται με σαφήνεια ότι ο άνθρωπος πρέπει να έχει μια ευαισθησία και μια προτεραιότητα στη ζωή του για τις πνευματικές και ηθικές αξίες, σε σύγκριση με τις καθημερινές υλικές μας μέριμνες, με την έννοια ότι τελικά η ευθύνη μας να διαφυλάξουμε τις αξίες αυτές είναι και το κριτήριο της εν Χριστώ αιώνιας σωτηρίας μας.

Αυτοί που αγωνίζονται για τις πανανθρώπινες αξίες της αγάπης, της ειρήνης, της δικαιοσύνης και της συναδέλφωσης των λαών, είναι αυτοί που ζουν σύμφωνα με τις θείες εντολές του Θεού.

Αναφέρεται μάλιστα στη σημερινή ευαγγελική περικοπή ως ζωντανό παράδειγμα υπακοής στο θείο θέλημα του Θεού το άγιο πρόσωπο της Παναγίας μας.

Στα δύσκολα λοιπόν χρόνια που ζούσε η Ανθρωπότητα με το ξέσπασμα του αδυσώπητου σκληρού και απάνθρωπου Β’ Παγκοσμίου Πολέμου, που οι περισσότερες χώρες, και μάλιστα μεγάλες και ισχυρές, ή συμμαχούσαν με τον Χίτλερ, όπως η Ιταλία, η Ιαπωνία και η Τουρκία, ή παραδίδοντα χωρίς όρους στο εχθρό, η μικρή τότε και αδύνατη Ελλάδα, ανταποκρινόμενη περισσότερο στο μεγαλείο του ιστορικού της βίου ως η Χώρα που συνέβαλε τα μέγιστα εις την επικράτηση των αγαθών της ειρήνης, της δικαιοσύνης, της Παιδείας, της τέχνης και του πολιτισμού, της προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της αξιοπρέπειας του ανθρώπου, σήκωσε ηρωικά το ανάστημα της με τη ψυχική δύναμη της Ιστορίας της για να αντιτάξει στους Τυράννους του Διαβόλου που απειλούσαν χώρες και λαούς, το ηρωικό «ΟΧΙ».

Για εκείνους που υπολογίζουν τα πράγματα μόνο από την υλική τους πλευρά, αυτό το «ΟΧΙ» έμοιαζε με επιλογή πορείας προς την καταστροφή, γιατί η υλική δύναμη του εχθρού ήταν εγγύηση για την επικράτηση τους.

Οι αριθμοί ήταν πολύ μεγάλοι για τον εχθρό. Στην ιστορία των λαών όμως υπάρχουν και στιγμές που πρέπει να είναι έτοιμοι και να πεθάνουν για να προστατέψουν και να κρατήσουν ζωντανή την ελπίδα της ανθρωπότητας, ότι η ζωή έχει νόημα, όταν ζει κανείς με αξιοπρέπεια, διασώζοντας το αγαθό της ελευθερίας του, προασπιζόμενος το αγαθό της ειρήνης, προστατεύοντας την οικογένεια του, την πατρίδα του, συμβάλλοντας στην προστασία και στην επικράτηση της δικαιοσύνης.

Αυτό τον αγώνα άλλωστε έδωσαν οι ολιγοστοί Έλληνες με τους τριακοσίους του Λεωνίδα στις Θερμοπύλες για να διαφυλάξουν ολόκληρη την Ευρώπη από τις ορδές των βάρβαρων Ασιατών του Ξέρξη.

Το «Μολών λαβέ» ηχεί ακόμη διαχρονικά στους υπόδουλους και καταπιεζόμενους λαούς, ως πρόσκληση και θείο φως αληθείας ότι αν θέλουν να ελευθερωθούν οφείλουν να αγωνισθούν, να είναι έτοιμοι να θυσιασθούν και να πεθάνουν για να ζήσουν το αγαθόν της ελευθερίας και της ειρήνης.

Ακολουθώντας λοιπόν το μεγαλείον του ηρωισμού των αρχαίων Σπαρτιατών, οι νεοέλληνες του 1821, με επικεφαλής την Εκκλησία μας και τις Δυνάμεις του Απόδημου Ελληνισμού, οργάνωσαν τον μεγάλο ξεσηκωμό εναντίον των αλλόπιστων Οθωμανών Τούρκων για να μας απελευθερώσουν από το ζυγό της δουλείας, που στα τετρακόσια χρόνια της εθνικής ταπείνωσης και της σταύρωσης μας και του καθημερινού εξευτελισμού των προγόνων μας, κατά τον Εθνικό μας Ποιητή Διονύσιο Σολωμό, «όλα τ’ έσκιαζε η φοβέρα και τα πλάκωνε η σκλαβιά».

Η ίδια λοιπόν ηρωική Ελληνική ψυχή, «απ’ τα κόκκαλα βγαλμένη των Ελλήνων τα ιερά», η Ελληνική ψυχή των Θερμοπυλών, η ηρωική ψυχή του 1821, «και σαν πρώτα ανδρειωμένη», αντέταξε στον φαινομενικά παντοδύναμο Άξονα της εποχής το ηρωικό «ΟΧΙ».

Αυτό το δυνατό «ΟΧΙ» αντέταξαν αργότερα ηρωικά κι οι Έλληνες της Κύπρου στους αποικιοκράτες Βρετανούς με το έπος της ΕΟΚΑΣ, που αποτέλεσε με τη σημαία του Εθνάρχη Μακαρίου το απελευθερωτικό έναυσμα της επανάστασης των σκλαβωμένων από την αποικιοκρατία λαών της Αφρικής.

Στο πρόσωπο των Ελλήνων του 40, η τραυματισμένη γεμάτη πληγές ανθρωπότητα πίστεψε ξανά ότι μπορεί να διασώσει την αξιοπρέπεια της και την ελευθερία της.

Γεννήθηκε ξανά στις καρδιές των ανθρώπων η ελπίδα για την επικράτηση της δικαιοσύνης και της διαφυλάξεως της πραγματικής ειρήνης, που εκφράζεται ως ισότητα και σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Το μυστικό της μεγάλης νίκης των Ελλήνων που ένωσε τους συμμάχους για να συντρίψουν τον Άξονα της απειλής της παγκόσμιας ελευθερίας των λαών ήταν η βαθειά τους πίστη στο Θεό να διαφυλάξουν το θείο θέλημα του, να προστατεύουμε με κάθε τρόπο το αγαθό της ζωής ως δώρο Θεού.

Οι Έλληνες του 1940 νίκησαν γιατί είχαν όλοι μαζί ενωμένοι ένα θέλημα, το Θέλημα του Θεού, να προστατέψουν την αξιοπρέπεια του ανθρώπου, να προστατέψουν την αξιοπρέπεια ολόκληρης της ανθρωπότητας, να προστατέψουν το αγαθόν της ελευθερίας. Οι Έλληνες του 1940 είχαν συνείδηση ότι είναι υποχρέωση του κάθε υπεύθυνου ανθρώπου να προστατεύονται τα ανθρώπινα δικαιώματα, η δικαιοσύνη, η ελευθερία και η δημοκρατία.

Αυτή τη ενότητα χρειαζόμαστε και σήμερα για να προστατέψουμε το Έθνος μας, για να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε τον μεγαλύτερο παραβάτη του Διεθνούς Δικαίου στο σύγχρονο πολιτισμένο κόσμο, την Τουρκία, όχι μόνο σε βάρος της Ελλάδος και της Κύπρου, αλλά και τόσων άλλων χωρών που ήδη η Διεθνής Κοινότητα καλείται δυναμικά να προστατέψει το σεβασμό του Διεθνούς Δικαίου για την ειρηνική συνύπαρξη των Λαών και της ενίσχυσης της παγκόσμιας ασφάλειας.

Ακόμη και σήμερα εκεί που καταπατούνται οι ανθρώπινες ελευθερίες και γενικότερα τα ανθρώπινα δικαιώματα, εκεί που οι δημοκρατικές διαδικασίες είναι ανύπαρκτες ή νεκρές, έχουμε φασαρίες, πολέμους, εσωτερικές συρράξεις, πείνα, πόνο και δυστυχία.

Έχουμε λοιπόν κάθε ηθικό δικαίωμα ως απόγονοι εκείνων που αγωνίστηκαν για τη υπόθεση της ελευθερίας των λαών, να ομιλούμε με θάρρος και αποφασιστικότητα για τις αδικίες σε βάρος των συνανθρώπων μας, όταν καταπατούνται παράφορα τα ανθρώπινα τους δικαιώματα.

Τα παραδείγματα στην Μέση Ανατολή, με την άρνηση των Εβραίων στα εκατομμύρια των Παλαιστινίων να έχουν το δικό τους Κράτος, την άρνηση της Τουρκίας να αναγνωρίσει το φυσικό εθνικό δικαίωμα εκατομμυρίων Κούρδων να έχουν το δικό τους ανεξάρτητο Κράτος, η επικράτηση δικτατορικών καθεστώτων και η σιωπή των ισχυρών της γης όταν ελέγχουν τις οικονομίες των χωρών αυτών, αποτελούν για όλους μας πρόσκληση να αντιταχθούμε στις αδικίες αυτές και να διαδηλώσουμε με κάθε σαφήνεια την ευαισθησία μας και τη θέληση μας να

αποδοθεί δικαιοσύνη, να προστατευθούν τα δικαιώματα των λαών για να κτίσουμε πραγματικά το οικοδόμημα της Παγκόσμιας Ειρήνης με την επικράτηση της Δικαιοσύνης και της Δημοκρατίας.

Μόνο μέσα σ’ αυτή την προοπτική της κοινωνικής ευθύνης για τα προβλήματα της Παγκόσμιας Κοινωνίας μπορούμε να δικαιώσουμε και να τιμήσουμε τις θυσίες όλων εκείνων των ηρώων του 1940, που έδωσαν ακόμη και τη ζωή τους πρόωρα για να ζούμε εμείς σήμερα ελεύθεροι.

Σε πολλές χώρες της Αφρικής με την εφαρμογή του απάνθρωπου και άδικου καθεστώτος του «Απάρχάϊτ» και της αποικιοκρατίας, διεπράχθησαν ανθρώπινα εγκλήματα, όχι μόνο σε βάρος της μεγάλης πλειοψηφίας του πληθυσμών της Αφρικανικής Ηπείρου, αλλά σε βάρος ολόκληρης της Ανθρωπότητας, που απαράδεκτα τα ανέχθηκε για τόσα χρόνια.

Για να επουλώσουμε τις πληγές του παρελθόντος πρέπει γενναιόδωρα με πολύ αγάπη και έμπρακτη καλή διάθεση να στηρίξουμε με κάθε τρόπο το φιλανθρωπικό έργο της Εκκλησίας μας συμβάλλοντας στην καλύτερη αντιμετώπιση των κοινωνικών προβλημάτων των λαών που υποφέρουν, στηρίζοντας χήρες και ορφανά και γενικότερα όλους εκείνους που χρειάζονται τη βοήθεια μας και μπορούμε να τους βοηθήσουμε.

Αυτό είναι και το καλύτερο μνημόσυνο για να τιμήσουμε τους αξέχαστους ήρωες του 1940, που αποφάσισαν να δώσουν ακόμη και τη ζωή τους για να ζήσουμε εμείς ελεύθεροι.

Πηγή: pemptousia.gr